

Uitgangspunten van de wet op het Passend Onderwijs zijn:

- *Scholen krijgen zorgplicht **waardoor** leerlingen een zo goed mogelijk passend onderwijsaanbod krijgen.* Deze conclusie is onjuist. Als je iemand dwingt iets te doen wil dat niet automatisch zeggen dat het dan ook goed gebeurt. Sterker nog: als er geen draagvlak is gaat het meestal **niet goed!** Als ambulante begeleider heb ik dat regelmatig zien gebeuren. Eerst motiveren, scholen en begeleiden en dan **kan** het goed gaan.
- *Ouders zijn betrokken bij hun kind op school*
Nee, de rol van ouders wordt er niet beter op. Weliswaar kunnen ouders hun kind schriftelijk opgeven bij de school van hun keuze, maar het is absoluut niet gewaarborgd dat het kind uiteindelijk ook op die school terecht komt. Het samenwerkingsverband beslist of de school van keuze de zorg aan kan of dat er een andere school is die de zorg beter kan bieden. Bij plaatsing op het Speciaal Onderwijs is de pot met geld van het samenwerkingsverband doorslaggevend.
Bij de LGF hebben **ouders** de keuze of ze hun kind op het speciaal onderwijs willen opgeven, of dat het kind naar het regulier onderwijs gaat met een Rugzak. Soms is het nu zo dat ouders een paar reguliere scholen langs moeten gaan voor ze een school gevonden hebben die op hun wens in gaat. Dat is vervelend. Maar straks **kunnen** ze dat niet meer doen en moeten ze afwachten wat het samenwerkingsverband beslist.
Nu moeten de ouders het handelingsplan tekenen wat de school opstelt voor hun kind. Straks hoeft dat niet meer. *Ouders denken zelf mee hoe zij hun kind het beste kunnen ondersteunen.* Hoe??
- *Docenten zijn goed toegerust*
Als docenten goed waren toegerust zouden er niet zo veel Rugzakken worden aangevraagd! Ten onrechte wordt in de Commissievergadering en de debatten gesuggereerd dat leerkrachten er baat bij hebben om zoveel mogelijk Rugzakken aan te vragen. Dat is niet waar. Een Rugzak levert wel wat geld op, maar kost de docent, IB-er, extra begeleider ook veel tijd. Als je het zelf kunt oplossen doe je dat echt wel!
De tijd om de expertise van het Speciaal Onderwijs (in de debatten en in de media vaak ten onrechte al Passend Onderwijs genoemd) over te dragen aan de leerkrachten in het regulier onderwijs ontbreekt. Scholen voor Speciaal Onderwijs die ambulante begeleiders in dienst hebben moeten die ontslaan of voor de klas zetten, omdat de klassedeler in het Speciaal Onderwijs zo hoog wordt dat het onmogelijk is om 'luxe' baantjes in stand te houden om het regulier onderwijs van dienst te kunnen zijn.
Een cursus voor alle leerkrachten in het reguliere onderwijs voor alle problemen, beperkingen en handicaps in één jaar tijd lijkt me niet haalbaar.
- *De besteding van het geld is transparant en de bureaucratie is tot een minimum beperkt.* Allereerst moet mij van het hart dat de ingewikkelde manier waarop de LGF werkt **niet is uitgevonden door het onderwijsveld**. Dat is ons in 2002-2003 opgelegd door de overheid die de LGF enorm heeft opgetuigd. Het was goed geweest als de landelijke criteria waren opgelegd aan de Commissie van Begeleiding van de clusterscholen in plaats van aan de CvI, TCAI, LCTI. Als het geld van de Rugzak **geormerkt was**, had men nu niet hoeven zeggen 'dat men niet weet waar het geld is gebleven'. Maar dat terzijde. We hebben er het beste van gemaakt en nu kiest de minister er **weer** voor om niet te bezuinigen binnen de bestaande structuren, daar waar ze goed lopen. De stekker wordt er uit getrokken: weg REC's, weg bestaande samenwerkingsverbanden, weg ambulante begeleiders, weg indicaties. **We beginnen gewoon opnieuw, met nieuw te vormen grote samenwerkingsverbanden** (net zoiets als de REC's) **met een nieuwe vorm van geld verdelen** (geen SBO of clusterindicatie, maar lichte of zware zorg, wat is het verschil?).
Nieuw te vormen samenwerkingsverbanden wil zeggen: opnieuw beginnen, óf bestaande samenwerkingsverbanden samenvoegen. In beide gevallen gaat dat geld kosten, want

iemand moet dat toch gaan doen.

Het is wel gemakkelijk om die nieuwe samenwerkingsverbanden de opdracht te geven om de bureaucratie tot een minimum te beperken (iets dat de overheid bij de LGF in ieder geval niet gelukt is). Het verdelen van het geld, beter gezegd, de zorg aan de leerlingen zal toch zorgvuldig moeten gebeuren, zeker als je niet veel te vergeven hebt!

In zijn algemeenheid is het zo dat de minister een slecht plan **inhoudelijk niet wil bespreken**. Er zijn door de oppositiepartijen betrekkelijk eenvoudige **alternatieven** gegeven om te bezuinigen. Er is **meer tijd** gevraagd om het proces van Passend Onderwijs op een goede manier te kunnen vormgeven. De minister gaat hier niet op in. En dat kan ze ook doen, want **alle consequenties liggen bij de kinderen, de ouders, de samenwerkingsverbanden en de scholen**.

Rijswijk, 20-2-2011

Lenie Steinmeier